

ת"פ 53811/09/14 - מדינת ישראל נגד ב ע מ א

בית משפט השלום באילת

07 יוני 2016

ת"פ 53811-09-14 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן ועו"ד זוהר אזרואל
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

ב ע מ א ע"י ב"כ עו"ד יעל דארבי
סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג**, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי, הנאשם והגב' א ב (להלן: "**המתלוננת**") היו בני זוג במשך כחצי שנה, והתגוררו יחדיו באוהל בחוף המגדלור באילת. ביום 20.9.2014 בשעת לילה מאוחרת, לאחר שהשניים שבו מבילוי במהלכו צרכו אלוהול, התנהל ביניהם ויכוח קולני. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיחדל מלצעוק, בשלל חששה שאחרים ישמעו, וסטרה קלות על פניו. בתגובה, הנאשם קילל, עלב והכה את המתלוננת בפניה במספר מכות אגרופ, שאל אותה הכיצד העזה לסטור לו והוסיף: "אני אראה לך מה זה, אני אראה לך מה זה". בהמשך, יצא הנאשם מהאוהל ושב על עקבותיו כעבור זמן קצר כשסכין בידו, אחז במתלוננת בחזקה, בידו האחת ריתק אותה, ובידו השנייה הניף את הסכין לעברה, איים לפגוע בה והקיט אותה באמירות כגון: "יא מזדיינת בתחת עם ערבים" ו"עכשיו תראי מה זה". הנאשם המשיך להכות את המתלוננת, בכל חלקי גופה, בעודה שכובה על המזרן בניסיון להתגונן מפניו, עד שאחד מחבריו של הנאשם הגיע למקום, עצר בעדו, ניסה להרגיעו ונטל את הסכין מידו. יש לציין כי במהלך האירוע, נזעקה למקום דיירת מאוהל סמוך, לשמע צעקותיה של המתלוננת, ושאלה למתרחש, אך הנאשם סילק אותה והמשיך להפליא את מכותיו במתלוננת. כתוצאה מכל האמור, נגרמו למתלוננת פצע מדמם בשפה התחתונה, בליטות וכאבים בעיקר בראשה וביתר חלקי גופה, שנמשכו על פני מספר ימים.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד זוהר אזרואל, עתרה לקביעת למתחם ענישה הולם, שבין מאסר קצר לריצוי בעבודות

עמוד 1

שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המקרה, ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בתוספת מאסרים מותנים ארוכים ומשמעותיים, פיצוי למתלוננת והתחייבות. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, כגון הפגיעה בגופה של המתלוננת והאימה שהטיל עליה. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, השימוש בסכין והחבלות שנגרמו למתלוננת. צוין כי הנאשם עמד על זכותו להוכיח את חפותו, אך גם לאחר שהורשע בדיון הוא נמנע מלקבל אחריות על מעשיו. נמסר כי ברקעו של הנאשם הרשעות קודמות בעבירות סמים. התובעת הפנתה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יעל דארבי, ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. ב"כ הנאשם לא הקלה ראש בחומרת מעשי הנאשם, אך טענה כי מדובר באירוע חריג שאינו אופייני לנאשם. נטען כי הנאשם חדל לבדו ממעשיו כלפי המתלוננת, ללא התערבות חיצונית. ב"כ הנאשם ציינה כי שירות המבחן לא זיהה את הנאשם דפוס התנהגות אלימה והביע חשש כי השתת מאסר בפועל במתקן כליאה יפגע ביציבותו העדינה של הנאשם בשלב זה של חייו.

5. הנאשם עצמו הביע צער על מה שקרה לו, ביקש סליחה והבטיח לתקן את דרכיו.

דיון ומסקנות

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה למעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם העונש ההולם

7. הנאשם ביצע את העבירות ברצף, כשיש ביניהן קשר הדוק, ועל כן יש לראותן כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם הענישה (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); סע' 40ג(א) ו-40ג(א) לחוק העונשין).

8. מתחם הענישה ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לצורך כך

יובאו בחשבון הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

9. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים פגע הנאשם בהגנה על התא המשפחתי מפני אלימות, שלמות גופה של המותקפת, זכותה לאוטונומיה על גופה, שלווה נפשה וביטחונה האישי בעיקר בד' אמות התא המשפחתי.

10. **מידת הפגיעה בערכים אלה** הינה בעצמה גבוהה שכן הנאשם איים לפגוע בנאשמת בעזרת סכין ומימש את איומיו בהנחתת מכות אגרופ בפינה של הנאשמת ובשאר חלקי גופה, אשר גרמו לה לחבלות.

11. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין) עולה כי הנאשם תקף את בת זוגו בפרץ אלימות חסרת רסן וממושך, במהלכו הפעיל כלפיה כוח רב, איים עליה ולא מחל עליה גם כאשר הייתה שרועה על הארץ בניסיון לגונן על עצמה. הנאשם דחף את המתלוננת, הכה אותה באגרופיו בכל גופה, בעיקר בראשה, אחז בה בחזקה ואיים לפגוע בה באמצעות סכין. למתלוננת נגרמו חבלות שונות, ביניהן פצע מדמם בשפה התחתונה, כאבים ונפיחות בראשה, בצווארה ובעורפה. הנזק הפוטנציאלי שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות חמור אף יותר. הנאשם לא חדל ממעשיו גם כאשר נזעקה למקום דיירת של אוהל סמוך וניסתה להניא את הנאשם מלפגוע במתלוננת. הנאשם עצר את עשיו אודות לחבר של הנאשם שהגיע אף הוא למקום. לא הוצגו לפניי ראיות מהן ניתן להסיק כי הנאשם הקדים לתכנן את ביצוע העבירות, ובעניין זה הבאתי בחשבון כי המתלוננת סטרה קלות על פניו של הנאשם במהלך ויכוח קולני ביניהם, מתוך ניסיון כושל להרגיעו כדי שיחדל לצעוק ולהרעיש בשעת לילה מאוחרת. התרשמתי כי מידת אשמו של הנאשם רבה מאוד ולו חלק מרכזי ועיקרי במהלך הדברים. הנאשם הבין היטב את אשר עשה, את הפסול שבמעשיו ואת משמעותם. הנאשם יכל להימנע מהמעשים לו רצה בכך, הוא אינו זכאי ליהנות מהגנה שבדין ואינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

12. **בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם** עולה כי הוטלו עונשים במנעד רחב התלוי בנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות העושה. כך למשל:

א. ברע"פ 8323/12 **אליהו שוקרון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.11.2012) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שהתקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום, שם הורשע, על יסוד הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהלם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** ופיצוי כספי.

ב. ברע"פ 3132/12 **אברהם דוד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.4.2012) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש,

איומים וכליאת שווא, בכך שבהזדמנויות שונות תקף את רעייתו, איים עליה, בעט בה, גרם לה לשטפי דם, כלא אותה בדירתם וחסם את פיה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ג. ברע"פ 1631/12 **יצחק פדידה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.2.2012) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית, בכך שהכה את גרושתו בראשה ובמצחה, גרם לה חבלות, הניף חגורה לעבר צווארה וחנק אותה באמצעותה, חרף צו שיפוטי שאסר עליו להתקרב אליה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **18 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ד. ברע"פ 1826/11 **סולומון אהרון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.3.2011), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שדחף את בת זוגו מהחלון, הפילה ארצה ואיים עליה בסכין וגרם לה חבלות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ה. ברע"פ 7951/10 **גוני ניב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.11.2010) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר לרעייתו, הצמיד סכין לצווארה ואיים להרגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות.

ו. ברע"פ 4140/10 **גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.9.2010) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתקף את זוגתו ואיים עליה, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים לפגוע בילדים. על הנאשם הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

ז. ברע"פ 5986/09 **סלימאן אבו האדיר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.7.2009) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שהלם אגרופו בבטן אשתו ובכתפה, איים עליה והניף מברג לעברה. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** והתחייבות כספית.

ח. ברע"פ 10797/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.3.2006) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודעתו, בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג, בכך שאמר לה, בעודה בהיריון, "אני עכשיו מפוצץ לך את המוח", משך בשערה וחבט באגרופים בראשה, בשעה שאחזה את תינוקה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסר מותנה ומאסר מותנה.

ט. ברע"פ 6959/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.1.1999) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות נגד בת זוג, תקיפה ואיומים בכך שהכה את רעייתו באגרופים, במכות ובסטריות בכל חלקי גופה, משך בשערה, חבט את ראשה בקיר ודחף את אצבעותיו לתוך עיניה. בהמשך תפס אותה בצוואר, חנק אותה, נצמיד אולר לצווארה ואיים עליה באומרו "היום אני גומר אותך... אני ישחוט לך את הגרון בסכין". כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת שריטות וחבלות במקומות שונים בגופה. הנאשם איים גם על בתו בסכין, סטר לה והפיל אותה ארצה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת 2 מאסרים מותנים במצטבר כך שתקופת המאסר הועמדה על 14 חודשים ומאסר מותנה.

י. בעפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 **יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.3.2015) נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפיל אותה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה, המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת חבלות. נקבע **מתחם ענישה הולם בין 11 ל-30 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **13 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

יא. בע"פ (מח' ב"ש) 25919-11-14 **יבגני סקומורוחין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.1.2015) נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שבעקבות ויכוח קצר, שפך עליה דלי מים, השליך אותה לרצפה, בעט בה, אחז בשערה, חבט ראשה מספר פעמים ואיים להרגה. למתלוננת נגרמו חבלות בגופה. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה וענישה כלכלית. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.

יב. בעפ"ג (מח' ח"י) 34416-11-13 **מועין עזוקה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.3.2014) נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, בכך שאמר לזוגתו כי ישרוף אותה ואת בנותיה, הגיע לביתה, הפילה ארצה ובעט בראשה, השכיב אותה על מיטה, הטריד אותה, סתם את פיה ואמר לה לא להתלונן עליו. בערכאה הדיונית, נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

יג. בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2013) נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו וגרם לסימן כחול בידה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

יד. בעפ"ג (מח' מרכז) 24970-08-12 **עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.11.2012) נדחה ערעורו מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את אשתו בעודה מחזיקה בידה את בתם בת השנתיים ומחצה. בהמשך, גרר אותה לחדר האמבטיה, משך בשערותיה, נתן לה מכה בראש וירק עליה מספר פעמים. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

טו. בעפ"ג (מח' מרכז) 249/12 **משה (ירדן) נועם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.12.2012) נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, בכך שדחף את גרושתו מחוץ לבית מפני שהאוכל שהכילה לא היה לטעמו, והעביר אותה מסכת התעללות פיזית ומילולית. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

טז. בעפ"ג (מח' ב"ש) 35613-08-11 **פיליפ פבריקנט נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.7.2012), התקבל ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בכך שסטר בפניה 3 פעמים, היכה אגרופו בפניה, הפיל אותה לרצפה אל מתחת לאוטובוס, בעט בבטנה, אמר כי יקבור אותה מתחת לאוטובוס וגרם לה דימום מאפה ושפשוף במרפק. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

יז. בע"פ (מח' חי') 6003-11-10 **אנדרי דריאבין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.1.2011) התקבל חלקית ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בכך שאחז בשערות ראשה ובידה וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף את בנו והפילו. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו בערכאה הדיונית, **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר המותנה והתיר את יתר רכיבי העונש על כנם.

יח. בת"פ (פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 5.1.2014) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים נגד בת זוגו לשעבר, בכך שהכה בפניה, תפס את ידה בחוזקה, הניח את ידו על נשקו ואיים כי יעלים אותה. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

יט. בת"פ (ב"ש) 20055-05-12 **מדינת ישראל נ' ולדימיר ויקטורוב** (ניתן ביום 19.9.2012) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה, בכך שהכה את רעייתו בראשה ושרט את פניה, והיא בתגובה דחפה אותו. נקבע **מתחם ענישה שבין חודשיים ל-18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בן 76 ללא עבר פלילי, הוטלו **7 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

כ. בת"פ (ב"ש) 49677-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 20.4.2015) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, שיפגע בה, באחיה ובאמה ויהרוג אותם, ניסה לפגוע בה באמצעות חפץ, הלא ברשעה באגרוף ושרט אותה. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-10 חודשי מאסר**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים והתחייבות.

13. מכל המקובץ, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, בנסיבות המפורטות, נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודת שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה

14. לא נמצאה הצדקה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, בהעדר נטילת אחריות מצד הנאשם ושליטת הצורך מצדו למעורבות טיפולית שיקומית. מנגד, לא מצאתי לחצות את רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחם הענישה (סע' 40 ו-40ז לחוק העונשין).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, אביא בכלל חשבון את נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירות. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

16. שירות המבחן ערך מספר תסקירים בקשר לנאשם, במסגרתם סקר את קורות חייו ורקעו המשפחתי, אך מפאת צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. הנאשם, גרוש בן 45, אב לילדה בת 17 (בעת עריכת התסקיר), ניהל מערכת זוגית עם המתלוננת שנמשכה כ-8 חודשים במהלכה התגוררו יחדיו באוהל בחוף המגדלור באילת. לנאשם הרשעות קודמות בתחום הסמים בשלן הוטל עליו מאסר בעבודות שירות. במסגרת משפטי זה, שולב הנאשם בהליך טיפולי בחסות פיקוח המעצרים. הנאשם מסר כי חדל לצרוך סמים ובבדיקות לא נמצאו שרידי סם. הנאשם התקשה ליטול אחריות על מעשיו. הנאשם תיאר את המתלוננת כמי שסובלת מבעיות נפשיות, נוהגת באלימות והשליך לפתחה את האחריות על האירוע. לדבריו, הוא הגיב לקנאתה האובססיבית כלפיו וטען כי היו ביניהם "דחיפות הדדיות". שירות המבחן שוחח עם גרושתו של הנאשם אשר שללה התנהגות אלימה מצדו. המתלוננת תיארה מערכת יחסים בלתי יציבה עם הנאשם בשל שימוש המופרז

באלכוהול ובסמים על בסיס יומיומי. המתלוננת תיארה אלימות מילולית והשפלות שהקצינה לאלימות פיזית במועד האירוע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה להציג את עצמו בעמדה קרבנית ומתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננת. לצד זאת, לא נרשמה התרשמות מקיומם של נורמות או דפוסים עברייניים מושרשים, אלא קשיים להתמודד עם מצבים מלחיצים. התקבל הרושם כי הנאשם בעל עמדות נוקשות ובפיקוח המעצרים התקשה לבחון את עצמו ושלל צורך בהתערבות טיפולית נוספת. שירות המבחן לא שלל סיכון לדפוס התנהגות דומה במערכת יחסים אינטימית, אך להערכתו רמת הסיכון לכך איננה גבוהה. שירות המבחן הביע חשש כי ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח עשוי לפגוע ביציבות העדינה אליה הגיע הנאשם בשלב זה של חייו ולהגביר את הסיכון להתנהגות פורצת גבולות מצדו. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסרים מותנים לתקופה ממושכת וחיובו בפיצוי כספי למתלוננת.

ביום 10.4.2016, מסר שירות המבחן כי הנאשם ביטא סיפוק ממצבו כיום ומאורח חייו ושלל כוונה או רצון לשנותו. שירות המבחן שב וציין כי הנאשם מחזיק בעמדות נוקשות ומתקשה לבקר את עצמו. בנסיבות אלה, נמצא כי הנאשם יתקשה להיתרם מהליך טיפולי והשירות נמנע מהמלצה בעניין זה ושב על המלצתו העונשית כפי תסקירו הקודם.

הנאשם הופנה בהסכמתו לממונה על עבודות השירות בשב"ס, ונמצא מתאים לעבודות שירות.

17. **בבסיס השיקולים לחומרה** נצבת חומרת העבירות שביצע הנאשם והמדיניות המשפטית בענישה בעבירות אלה. עסקינן במסכת מעשים קשה ומכוערת, אשר הטביעה את חותמה על המתלוננת וגרמה לה לחבלות. למניעת עבירות אלה קיימת חשיבות רבה להרתעת הרבים על מנת שיצא מסר חד וצלול מבית המשפט כי ביצוע עבירות מסוג דא תיענה בענישה מוחשית.

לנאשם עבר פלילי בתחום הסמים הכולל ארבע הרשעות, שהאחרונה מביניהן היא מספטמבר 2013 בשל החזקת סמים שלא לשימוש עצמי, בגינה הוטל עליו בין היתר מאסר בפועל למשך 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות. אין בעברו של הנאשם הרשעות קודמות בתחום האלימות.

18. הנאשם לא הודה בבית המשפט בביצוע העבירות שיוחסו לו ולשם הכרעת הדין נשמעו עדויות רבות וטיעוני הצדדים. אבהיר כי לא זקפתי לחובת הנאשם את ניהול המשפט על ידו; אולם, הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאים נאשמים אשר לוקחים אחריות למעשיהם, מפנימים את הפסול שבמעשיהם, מביעים חרטה וחוסכים מזמנו של בית המשפט ועדי הצדדים (סעיף 40א(6) לחוק העונשין). הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו. גם לאחר הרשעתו נשמעה הכחשה מטעם הנאשם ביחס לחלקו באירוע ולתוצאותיו כפי שפורטו בהכרעת הדין. התרשמתי אם כן כי הנאשם לא הפנים דיו את הפסול שבמעשיו, ומשום כך יש צורך להבהיר לו באמצעות ענישה מוחשית, את הפסול שבהתנהגותו למען יירתע הוא ואחרים כמותו מלבצע מעשים דומים בעתיד.

הנאשם לא עשה כל מאמץ לתקן את תוצאות העבירות שביצע ולא מצא לנכון לפצות את המתלוננת על

הנזק שגרם לה.

19. **על כף השיקולים לקולא** תונח העובדה כי זו הרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירות אלימות. הנאשם שיתף פעולה באופן משביע רצון עם שירות המבחן ושולב בהליך טיפולי במסגרת פיקוח המעצרים. עם זאת, התקבל הרושם כי הנאשם מחזיק בעמדות נוקשות והתקשה לבחון עצמו באופן ביקורתי ושלל נזקקות טיפולית. הנאשם מסר כי חדל לצרוך סמים, ואכן בדיקות שנערכו לו בשירות המבחן ובחסות הממונה על עבודות השירות יצאו נקיות משרידי סם.

הנאשם הביע צער על מעשיו, אך התקבל הרושם כי הבעת הצער התייחסה בעיקר למצבו האישי ולא לנזקים שגרם למתלוננת.

20. מצאתי שלא למתוח את שורת הדין עם הנאשם, על-מנת לעודדו לשקם דרכיו לאחר שחדל לצרוך סמים ונוכח העובדה כי זו הרשעתו הראשונה בתחום האלימות. סבורני כי ריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות יאזן נכונה בין האינטרסים השונים, יאפשר לנאשם לתרום מעצמו לטובת החברה שנפגעה ממעשיו, פיצוי כספי למתלוננת וענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

21. בנסיבות אלה מצאתי לצמצם את משך המאסר שיושת על הנאשם על מנת שיוכל לרצותו בדרך של עבודות שירות. הבאתי בחשבון כי במסגרת ההליך דנא נעצר הנאשם מיום 20.9.2014 ועד ליום 4.11.2014 ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית מלא ובהמשך מעצר בית חלקי. לפיכך, משמצאתי להקל בעונשו של הנאשם, נוכח נסיבותיו, ולהסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, על פני ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח, לא מצאתי לנכות מתקופת מאסרו את ימי מעצרו. בעניין זה אפנה לפסיקת כב' הנשיא יוסף אלון בעפ"ג 1105-08-13 **דנינו ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.9.2013), שם נקבע:

"אכן, בנוהג שבעולם כי שעה שבית משפט מטיל עונש מאסר בפועל ינוכו מתקופת המאסר ימים שריצה הנאשם במעצר, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת. נוהג זה איננו כה חד משמעי שעה שבית המשפט בוחר להטיל עונש של מאסר בעבודות שירות. זאת בראש ובראשונה מהטעם שמהותם של עבודות שירות בפועל שונה שוני רב ביותר מעונש מאסר המרוצה מאחורי סורג ובריח ועל כן ההיקף המתבקש בין ימים שריצה נאשם במעצר לבין התקופה שעליו להמשיך ולרצות במאסר, איננו תקף, לפחות לא באותה המידה, ביחס למי שעונשו נגזר לעבודות שירות. אכן, גם עונש מאסר בעבודות שירות עונש מאסר הוא, ברמה המושגית והעקרונית, אולם ברור לכל כי המדובר בשני עונשים שמהותם בפועל שונה עד למאוד זה מזה".

סוף דבר

22. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש בגין אירוע כתב האישום המתוקן,

כדלקמן:

א. מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 30.11.2015. הנאשם מזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכולה ותביא להפקעתן המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

היות וחלף המועד שנקבע לתחילת ריצוי עבודות השירות, יודיע הממונה לבית המשפט על המועד החדש המתואם ומקום ההשמה, לריצוי העונש, וזאת בתוך 20 יום.

ב. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למעט תגרה.

ד. פיצוי למתלוננת (עת/1) בסכום של 5,000 ₪, אשר ישולם על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט בתוך 3 חודשים. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המתלוננת, לפי כתובתה המפורטת בכתב האישום. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת פיגורים כחוק.

ה. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 7,500 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות, לרבות איומים, למעט תגרה. לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים ייאסר בגין כך למשך 45 ימים.

23. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

24. העתק גזר הדין יישלח לממונה על עבודות שירות ולשרות המבחן.

25. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ו, 07 יוני 2016, במעמד הצדדים.